

शुक्रसंकल्पजमित्येतदुपपादयति स्वमेपीति स्त्रीसंगाभावेपिसंकल्पजं रजः स्त्रीरामः यथा अभ्येति तथैव मनोवहानाडीशुक्रं सृजति ॥ २२ ॥ त्रीणि अन्नरसो मनोवहानाडीसंकल्पश्चेति बीजानियस्य तृबीजमित्य
 पपाठः ॥ २३ ॥ भूतानां शुक्रोद्रेकादनुलोमप्रतिलोमगमनाद्वर्णसंकरकारिकां विद्युर्विचारयेयुः विचार्य विरागादग्धदोषाः निर्वासनाः ॥ २४ ॥ देहानवाप्तौ अनुष्ठेयांतरमाह गुणानामिति मनसैव गुणसाम्यं निर्वि
 कल्पत्वं आगम्य योगबलेनासाद्य मनोवहं सत्यलोकप्रदं पूर्वोक्तं सुषुम्नाख्यनाडीमार्गं प्रति अंतकाले प्राणान्नुदन्प्रेरयन् विमुच्यते कः यः देहकर्मदेहनिर्वाहमात्रार्थं कर्मयस्य बाह्यप्रवृत्तिश्च न्यून इत्यर्थः ॥ २५ ॥ दे
 हबंधच्छेदे योगमार्गं क्रममुक्तिदमुक्त्वा जीवन्मुक्तिकरं ज्ञानमार्गमाह भवितेति मनसो विश्वात्मकस्य ज्ञानं भविता भविष्यति कीदृशं तत्ज्ञानं मन एव प्रजायत इति स्वप्न इव सर्वविषयाकारं भवतीति एतज्ज्ञानवतः फ
 लमाह मंत्रसिद्धं प्रणवोपास्ति सिद्धं मनः नित्यं अनादिमायामात्रं सत् विरजं निर्वासनं ज्योतिष्मत्प्रकाशवत् सर्वज्ञं सर्वशक्तिच भवति यथोक्तं वासिष्ठे विगतवासनमाशुविपाशतामुपगतं मन आत्मतयोदितं यदभि
 स्वप्नेप्येवं यथाभ्येति मनः संकल्पजं रजः ॥ शुक्रं संकल्पजं देहात् सृजत्यस्य मनोवहा ॥ २२ ॥ महर्षिर्भगवानत्रिर्वेदतच्छुक्रसंभवं ॥ त्रिबीजमिन्द्रदैवत्यं तस्मा
 दिंद्रियमुच्यते ॥ २३ ॥ ये वै शुक्रगतिं विद्युर्भूतसंकरकारिकां ॥ विरागादग्धदोषास्तेनाप्नुयुर्देहसंभवं ॥ २४ ॥ गुणानां साम्यमागम्य मनसैव मनोवहं ॥ देहक
 र्मानुदन्प्राणानंतकाले विमुच्यते ॥ २५ ॥ भविता मनसो ज्ञानं मन एव प्रजायते ॥ ज्योतिष्मद्विरजो नित्यं मंत्रसिद्धं महात्मनां ॥ २६ ॥ तस्मात्तदभिघाताय कर्म
 कुर्यादकल्मषं ॥ रजस्तमश्च हित्वेह यथेष्टां गतिमाप्नुयात् ॥ २७ ॥ तरुणाधिगतं ज्ञानं जरादुर्बलतांगतं ॥ विपक्वबुद्धिः कालेन आदत्ते मानसं बलं ॥ २८ ॥ सुदुर्गमि
 व पंथानमतीत्य गुणबंधनं ॥ यथापश्येत्तथा दोषानतीत्यामृतमश्नुते ॥ २९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वार्ष्णेयाध्यात्मकथने च
 तुरंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॥ ७३ ॥ भीष्म उवाच दुरंतं पितृद्विद्विषयार्थेषु सक्ताः सीदंति जंतवः ॥ ये त्वसक्ता महात्मानस्ते यांति पर
 मां गतिं ॥ १ ॥ जन्ममृत्युजरादुःखैर्व्याधिभिर्मानसकृमैः ॥ दृष्ट्वैव संततं लोकं घटेन्मोक्षाय बुद्धिमान् ॥ २ ॥ वाङ्मनोभ्यां शरीरेण शुचिः स्याद न हंरुतः ॥ प्रशां
 तो ज्ञानवान् भिक्षुर्निरपेक्षश्चरेत्सुखं ॥ ३ ॥ अथ वामनसः संगं पश्येद्भूतानु कं पया ॥ तत्राप्युपेक्षां कुर्वीत ज्ञात्वा कर्मफलं जगत् ॥ ४ ॥ यत्कृतं स्याच्छुभं कर्म पापं
 वा यदि वा श्रुते ॥ तस्माच्छुभानि कर्माणि कुर्याद्वा बुद्धिकर्मभिः ॥ ५ ॥

वांछिततद्भवति क्षणात् सकलशक्तिमयो हि महेश्वर इति ॥ २६ ॥ तदभिघाताय मनोनाशाय अकल्मषं निवृत्तिरूपं यथा येन प्रकारेण इष्टांगतिमोक्षं ॥ २७ ॥ जरयादुर्बलतातां तृतीया तत्कृतार्थेनेति समासः मा
 नसंबलं संकल्पं आदत्ते संहरति काले पूर्वभागे ननु दृष्टयोग्यतया ॥ २८ ॥ गुणादेहेन्द्रियादयस्तदेव बंधनं ॥ २९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नैलकंठीये भारतभावेदीपे च तुरंशाधिकद्वि
 शततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ पूर्वोक्तबंधनेऽमृते चाधिकारिभेदानाह दुरंतं पितृद्विद्विषयार्थेषु सक्ताः सीदंति जंतवः ॥ १ ॥ कृमैः क्लेशैः संततं व्यामंदं दृष्ट्वैव न तु मम इदानीं क्लेशो नास्तीत्युपेक्षेत ॥ २ ॥ घटनमे
 वाहाध्यायेन वागिति ॥ ३ ॥ अथ वेत्यप्यर्थे भूतानु कं पयापि मनसः संगं बंधं पश्येत् यथोक्तं कुर्यादपि कृतः संगः पतनायैव योगिनां इति संदर्शयन्नाह भरतस्यैव पोषणमिति ॥ ४ ॥ ५ ॥